

Репортерська група крові

Назва книжки Віктора Мазаного «Кров репортера: публіцистика», яка вийшла торік, означає не буквально, а несе несподівану метафору. Йдеться про питому властивість творчого характеру автора (він же подекуди і ліричний герой текстів), яку визначила, так би мовити, його... «репортерська група крові».

Книжка Віктора Мазаного «Кров репортера» увірала в себе художньо-документальну повість «Із Капітолійського пагорба», есеїстичні твори, діалоги, що засвідчують широту його зацікавлень як письменника, перекладача, публіциста. Тут подано захоплюючу розповідь про подорож автора Сполученими Штатами, розмови із 42-м президентом США Біллом Клінтоном, американськими конгресменами Джимом Лугаром, Бобом Доулом, Джимом Населом, звичайними американцями. Він вдивляється в історію української заокеанської громади, у сподвижницю її потугу, спрямовану на увічнення пам'яті Тараса Шевченка у Вашингтоні. Також уявно мандрує цим містом із письменником Уласом Самчуком як членом журі конкурсу проєктів монумента Кобзарю у столиці США.

По-літературному цікаво розповідає про те, як Пересопницьке Євангеліє стало атрибутом прийняття присяги Президентом України, як здійснюється новаторський чин Європейського екзархату Православної церкви України за кордоном.

Автор відображає унікальні духовні світи

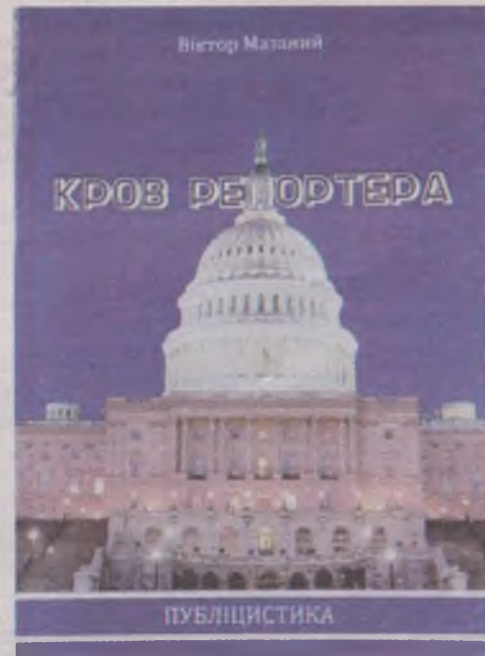
відомих українських письменників, лауреатів Національної премії України імені Тараса Шевченка, творча доля яких пов'язана з Рівненщиною, – Вячеслава Медведа, Олексія Дмитренка, Романа Лубківського, Степана Пушика, Степана Сапеляка, Михайла Слабошпицького, Петра Перебийноса, Анатолія Кичинського, мистецтвознавців Василя Отковича, доктора богослів'я Рафаїла Торконяка, народного художника України Євгена Безніска, фотохудожника Василя Пилип'юка, академіка Миколи Жулинського. Їх представлено як унікальних особистостей, показано елітарні поклики їхнього життя, що віддане для розвою української справи. Подано і творчий портрет прозаїка Володимира Лиса, життєпис земляків – Героїв України – мистецтвознавця Бориса Возницького й ушавленого лікаря, професора, доктора медичних наук, лауреата Державних премій України Володимира Козявкіна.

Майстерно показаний і художньо-публіцистичний образ відомого рівнянина, травознавця, незабутнього Івана Носаля. Там, де стосується описів природи чи стану Івана Носаля – людини, яка нею опікується, документальна оповідь набуває рис поетичної прози. Саме таким чином Віктор Мазаний прагне поширювати знання про травинку-колосинку на землі і застерігає боронити світ природи, який нас збагачує і очищає.

Значним творчим здобутком є есе «Любити Рівне епох», присвячене автору першого краєзнавчого твору про Рівне (1880 рік), письменникові Тадеушу Єжи Стецькому. Фактологічні підстави історичної правди, меморіалізація пам'яті видатних світоців української культури, Острозька Біблія – ось ще один пласт, у якому плекається образ землі історичної Волині та показано українські постаті європейської і світової слави.

Безумовно, розширюють розуміння різних культурних сфер діалоги, есе «Бальзак, скрипка і щипці», «Тарас Шевченко на Волині: згоди і контрверсії», «Вифлієм, Ясла», «Голгофа Єрусалиму», «Не прощавай, соборе!», «Світлопис облич», «Суд блекоти» тощо.

Нова збірка Віктора Мазаного «Кров репортера», яка стала помітним явищем в українській художній публіцистиці, має велике просвітницьке значення, а також

показує можливості художньо-публіцистичного літературного мистецтва, яке автор демонструє з усією очевидністю. Це значний здобуток автора – так професійно чесно представити засобами свого літературного інструментарію життєпис велетів українського духу, з якими йому пощастило поруч творити культурні доміанти на рідній землі.

Василь БАСАРАБА,

письменник, лауреат Рівненської премії імені Уласа Самчука в галузі літератури, дипломант Міжнародного літературного конкурсу «Коронація слова»